

Filmesték

A heti egyszeri filmnézés nagyon belopta magát a társaság szívébe. Több felől hallottam, hogy kár, hogy csupán három ilyen este volt, és talán lett volna igény rá, hogy néhány este fakultatív programként is elmehelessünk a mozi-hangulatú földszinti terembe. Ez tipikusan olyan elfoglaltság, amin az emberek többsége szívesen vesz részt, élvezetet nyújt, de közben tanulunk is. A filmválasztás nehéz kérdés, olyan úgyszincs, ami mindenkinek tetszik. A legtöbben azonban mindkét eddig látott filmről (Pénzhamisítók, Lora) kifejezetten jó véleménnyel voltak, csak kevesen tartották egyiket vagy másikat gyengébb/rosszabb/érdektelenebb műnek.

A Pénzhamisítók témájából adódik, hogy nem felhőtlen szórakozást nyújt, sokkal inkább a Holokauszt-téma egy a közönség számára új, kevésbé ismert részletét mutatja be. Nyilván a befogadó aktuális állapotától is függ a későbbi értékelése, de talán mindannyian megegyezhetünk abban, hogy egy komoly, helyenként megrázó filmet láthattunk, ami újra elgondolkodtatott azon, hogyan történhetett meg ez az egész...

Kifejezetten jó megoldásnak tartom, hogy a koncentrációs tábori „élet” itt inkább körülményként, semmint központi témaként jelent meg, illetve én szeretem a keretbe ágyazott szerkezetű alkotásokat, tehát ez is pozitívabbá tette a filmről kialakult képemet.

Úgy tapasztaltam, hogy az Oscar-díjra nem mindenki tartja érdemesnek a Pénzhamisítókát, de szerintem jó, hogy ezzel a nagyérdemű kitüntetéssel felhívták a figyelmet az alkotásra.

Az előbbi, morális dilemmát feldolgozó filmmel szemben a Lora inkább hangulatával, képeivel, zenéjével érte el a kívánt hatást. Ez a mű is jó választásnak bizonyult, bár úgy lett volna tökéletes, ha német felirattal nézzük. A film szerves részét képezte a nyelvi humor, ami nélkül olyan, mintha nem is ezt a filmet látná az ember. Nem csak a nyelvvel játszottak jól az alkotók, sok helyzetkomikum is színesíti a 2 órás filmet: nyilván „élőben” nem tartanánk nevetségesnek, de a vásznon merünk nevetni a vakon telefonfülkének szaladó lányon. Összességében olyan hatással volt ránk, amit nem szavakkal mondtunk el egymásnak, hanem első mondatként ez fogalmazódott meg: „nem iszunk meg valamit?” Természetesen a mondat legtartalmasabb, legkevésbé a részegségről szóló értelmében. Egyszerűen megmozgatott bennünk valamit (nem az aznapi ebédet), amit egy közös estével jobban ki tudtuk fejezni egymásnak, mint egy filmelemzéssel.

Szombathely római kertjében (Egy mese Savariáról)

A római kertben állt egy erőd. Ezért sok kereskedő jött ide a Borostyánkőúton. Savariában jó föld volt a zöldségek termesztéséhez. Egyre több ember jött és nemsokára Savaria város lett, amit „Colonia Savariának“ hívtak.

A Borostyánkőút

A mozaikpadló

Ebben a régi városban vámházak is voltak, és ott mindenkinek fizetni kellett. Az emberek nem pénzzel fizettek, hanem áruval. Ez azonban nagyon drága volt, mert az áru 12 %-át tette ki.

Ez a római város sok időszakot élt át. A kertben minden időszaktól maradt néhány régészeti lelet. Az ásatások dr. Géfin Gyulának köszönhetők. Most meg lehet nézni a régi városfalakat, várostornyokat, vámházakat és egy nagyon fontos útkereszteződést, de a legfontosabb nevezetességek a fürdők, a mozaikpadló és a padlófűtés.

A romok

A padlófűtés

Freizeitprogramm

DAS LEBEN IM STUDENTENHEIM

Gemeinsam aufstehen, gemeinsam essen, gemeinsam trinken, gemeinsam lachen, gemeinsam waschen und gemeinsam einander auf den Wecker gehen. Keine Zeit für sich selbst, viel Zeit mit den Anderen und ununterbrochen dieselbe Frage: „He, ist dieses Wort jetzt richtig?“ Ungefähr so könnte man das Leben hier im Studentenheim in Szombathely beschreiben. Es ist stressig und nervenaufreibend, denn man pickt den ganzen Tag eng aneinander UND KOMMT EINFACH NICHT LOS. NIE! Und trotzdem: Mir wird die Zeit sehr fehlen.

Die Zimmer sind winzig. Wären sie nicht so langgezogen, könnte man alle Wände gleichzeitig berühren. Und die Duschen? Ein ungarischer Kollege hat es passend beschrieben: „Ich dusche nur am Nachmittag. Zu jeder anderen Tageszeit ist das Wasser eiskalt. Zuerst noch und dann wieder.“ Und trotzdem werde ich daheim in Graz unter der Dusche stehen und das Wasser absichtlich auf kalt stellen. Das alles nur, weil es mich dann wieder an Szombathely erinnert.

Es kommt nicht darauf an, wonach es gerade am Gang duftet oder wie gemütlich die Betten sind. Oder auf die Dicke der Wände. Was zählt ist die gemeinsame Zeit und die, das kann glaube ich keiner abstreiten, war eine wunderschöne. Wir haben getrunken und gespielt, geflucht und geraucht, gelacht, gestritten und uns gefragt, wieso so viele Verben mit ge- anfangen. Sprachverwirrung und Soproni sör, Transkulturation und Tokajer. Das war hier der Alltag. Und spätestens dann, wenn ich wieder unter meinen Freunden bin und mit einem Thema anfangen möchte wie „hey, wie ging noch mal die Zweite Person Plural Imperativ in der bestimmten Abwandlung?“ werde ich merken, was für ein einzigartiges, einmaliges Erlebnis es war hier zu sein.

Ja, sie wird mir fehlen, die Zeit in Szombathely. Und sicher nicht nur mir sondern vielen anderen auch. Die Gemeinschaftsküche und das Raucherzimmer waren unvergessliche Partyräume, das Internetzimmer und die Waschmaschine einfach lebensnotwendig und am lässigsten sowieso war der Cola-Automat mit seinem integrierten Fließband. Den will ich auch haben! Abschließend möchte ich noch jeden lieb grüßen, und vielleicht trifft man sich ja eines Tages in einem Studentenheim wieder.

A kollégium

Mivel soha nem voltam kollégista, örülök mindig, ha alkalmam adódik belekóstolni ebbe a világba. Egy kollégiumban mindig történik valami (legyen az jó vagy rossz), ez itt sem volt másként. Először ugyan mindanyunknak szokatlan volt, a kicsi szoba a koedukált fürdő, amit egy női, illetve egy férfi felíratú post it gyorsan megoldott, de gyorsan megszoktuk.

Az első napok törzshelye a koli melletti kert volt, az első megszeppent ismerkedés, a felejthetetlen activityzés valamint közös zenehallgatás színhelye.

Ahogy az időjárás hűvösebbre fordult, úgy vonultunk be a porta mögötti társalgóba, valamint a konyhába, ahol sok házi feladatot megoldottunk közös erővel, és nem egyszer onnan indultunk bulizni. Még meg kell említenem az első emeleti dohányzót, ha azok a falak beszélni tudnának...

Így a harmadik hét közepére, talán a többiek nevében is mondhatom, egészen belaktuk a szintünket. Megtanultuk ki hol lakik, mikor érdemes mosni (éjjel egykor ugye? ☺), és mikor van a legnagyobb esély üres gépet találni a számítékh teremben. Már a tűzoltók reggeli műszakváltását (fél 8-kor) is többé-kevésbé megszoktuk, valamint azt is, hogy itt tényleg a falnak is füle van. De ha annak nem is, a szekrényben a másik szobából minden áthallatszik ☺

Ausflug - Kőszeg

Am Samstag, dem 19. Juli 2008, mchten wir einen Ausflug nach Kőszeg, das ca. 18 km nordöstlich von Szombathely liegt. Kőszeg, zu Deutsch Güns, liegt nahe der österreichischen Grenze und zählt ca. 11.450 Einwohner. Während einer Stadtführung sahen wir die Herz-Jesu-Kirche (neugotischer Stil) und die Jurisics-Burg. Besonders sehenswert in Kőszeg ist auch die Innenstadt mit ihren mittelalterlichen Bauten und das Apothekenmuseum. Kőszeg erlangte seine größte Bedeutung im Mittelalter während der Türkenbelagerung von 1532. Unter Führung des Stadt- und Burgkapitäns Nikola Jurisics gelang es der kleinen Burgbesatzung, ein 80.000 Mann zählendes osmanisches Heer zurückzuschlagen. Nach der Stadtführung gingen wir in ein ungarisches

Borozó, wo wir ausgiebig aßen und Wein tranken. Danach ging es wieder mit dem Bus zurück nach Szombathely.